

สารสั้นจากอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

พุทธศาสนิกชนทั้งหลายคงได้ทราบกันโดยทั่วไปแล้วว่า ปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ เป็นปีที่พิเศษสุดในพุทธศาสนา จึงมีการเฉลิมฉลองพุทธชยันตี ๒๖ พุทธศตวรรษ : ๒๖๐๐ ปีแห่งการตรัสรู้ของพระพุทธรเจ้า พุทธชยันตี หมายถึงชัยชนะของพระพุทธรเจ้าที่มีต่อหมู่มารและกิเลสทั้งปวง ก่อให้เกิดศาสนาพุทธและธรรมะอันเป็นประโยชน์สูงสุดต่อมวลมนุษยชาติ

จากภาวะการณ์ของโลกปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทำให้มนุษย์ต้องเผชิญกับความยากลำบากในการดำเนินชีวิตจนแทบจะหาความสุขทั้งทางกายและทางใจไม่ได้ คนเป็นจำนวนมากรู้สึกท้อแท้และสิ้นหวังกับการดำรงชีวิตอยู่ด้วยปัญหาอันเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจ โรคภัยไข้เจ็บ และภัยอันตรายนานัปการจากธรรมชาติและการทำงานของมนุษย์ที่เห็นแก่ตัวและเห็นแก่ได้ พอที่จะทำร้ายมนุษย์ด้วยกันได้ แต่เมื่อชีวิตยังต้องดำเนินต่อไปก็หลีกเลี่ยงไม่พ้นความรู้สึกเป็นทุกข์ ความเครียด ความหวาดระแวงต่อสิ่งที่อยู่รอบตัวจนเกิดเป็นความวิตกกังวลใจ และมองโลกในแง่ร้ายหลายคนตกอยู่ในภาวะซึมเศร้าเพราะจิตใจไม่ยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้น สิ่งที่เป็นอยู่ และสิ่งที่ยังมาไม่ถึง ในภาวะเช่นนี้ชาวพุทธมักจะใช้ธรรมะจากการตรัสรู้ของพระพุทธรองค์มาช่วยปรับตัวปรับใจโดยการยอมรับความเป็นจริงว่าทุกสิ่งล้วนเป็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา มนุษย์ทุกคนล้วนมีกรรมเป็นของตน แม้ไม่ยากให้เกิดสิ่งต่าง ๆ อันทำให้จิตใจเศร้าหมองและเป็นทุกข์ แต่เมื่อสิ่งนั้นเกิดขึ้น มีขึ้นและเป็นขึ้น ก็ต้องทำใจยอมรับอย่างมีสติสัมปชัญญะ พร้อมทั้งจะแก้ไขปัญหานั้น ให้อภัยตัวเองบ้างลง ในขณะที่เดียวกันก็พยายามกำจัดกิเลสอันเกิดจากความอยากได้ อยากมี อยากเป็น และใช้ชีวิตด้วยความไม่ประมาท มีหิริโอตตปปะ มีเมตตากรุณา และมีศีลธรรม ชีวิตก็จะผ่านการทดสอบความอดทนไปได้โดยไม่ยากเย็นจนเกินไปนัก

นับเป็นความโชคดีของพุทธศาสนิกชนทุกท่านที่มีหลักธรรมอันเป็นพุทธบัญญัติของพระพุทธรองค์มาดัดปรับอ่อนคลายความทุกข์และบรรเทาภิเลสลงได้ สามารถดำเนินชีวิตให้มีคุณค่าด้วยความตั้งใจมั่นที่จะทำแต่ความดี ละเว้นความชั่ว และทำจิตใจให้บริสุทธิ์ปราศจากความเศร้าหมอง ผู้ที่ได้ศึกษาและยึดธรรมะของพระพุทธรองค์เป็นสรณะย่อมประจักษ์แจ้งอย่างชัดเจนว่า ธรรมะของพระองค์ไม่มีข้อใดเลยที่ล้าสมัยไปตามกาลเวลา ไม่ขัดแย้งต่อความน่าเชื่อถือศรัทธาอันเป็นอุปสรรคต่อการยึดถือไว้เป็นหลักธรรมประจำใจ บุคคลที่เข้าใจธรรมะของพระองค์จึงนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตและการตัดสินใจอย่างถูกต้องคล่องธรรม ทั้งในด้านการครองตน ครองคน และครองงาน ทำให้ชีวิตรุ่งโรจน์ประสบความสำเร็จดังใจปรารถนาได้อย่างแท้จริง ตัวอย่างเช่น การใช้อิทธิบาทสี่ คือ ฉันทะ จิตตะ วิริยะ วิมังสา การใช้มรรค ๘ เพื่อให้เกิดศีล สมาธิ ปัญญา ด้วยความเห็นชอบ ความดำริชอบ วาจาชอบ การกระทำชอบ เลี้ยงชีวิตชอบ ความเพียรชอบ ระลึกชอบ และตั้งจิตชอบ การรักษาศีลห้า การละเว้นจากอบายมุข ๖ การรู้จักเลือกคบมิตร เป็นต้น ล้วนแล้วแต่เป็นการปฏิบัติอันถูกต้อง และเหมาะสม นำมาซึ่งสิริมงคลทั้งแก่ตนเองและต่อเนื่องไปถึงผู้ที่อยู่แวดล้อมให้ได้รับความสุขโดยทั่วกัน

ในท่ามกลางปัญหาและความทุกข์ที่สร้างกระแสแห่งความปรวนแปรไม่แน่นอนทั้งภายในและภายนอก พุทธปัญญาจากการตรัสรู้ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าย่อมก่อให้เกิดประโยชน์แก่มวลมนุษยชาติได้ ตราบเท่าที่มีการนำธรรมะเหล่านั้นมาใช้อย่างเป็นปกติวิสัยและมีความเหมาะสมแก่การดำรงชีวิตของแต่ละคนเป็นอย่างดี หลักธรรมอันประเสริฐของพระพุทธองค์ได้ดำรงสืบต่อมาอย่างยาวนานถึง ๒๖๐๐ ปี ย่อมแสดงให้เห็นอย่างไม่มีข้อสงสัยเลยว่า มีความพิเศษ งดงาม และคู่ควรแก่การน้อมรำลึกถึงและนำมาปฏิบัติทุกกาลสมัย แม้เวลาจะล่วงเลยไปอีกสักกี่ร้อยกี่พันปี คำสั่งสอนอันเป็นสัจธรรมของพระพุทธองค์ก็ยังคงดำรงอยู่อย่างบริสุทธิ์ผุดผ่อง เป็นมงคลและเป็นประโยชน์สุขต่อมวลมนุษยชาติโดยไม่เปลี่ยนแปลง

ขอความสุขสวัสดิ์ ความเจริญ และสรรพมงคลทั้งหลายจงประสบแต่ทุกท่านผู้เข้าถึงธรรมะของพระพุทธองค์โดยทั่วกันเทอญ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสาวนิต เสาธนานนท์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา